ZBIÓR

UKŁADÓW ZBIOROWYCH PRACY

ROK II Warszawa, dnia 8 lutego 1938 r. Nr 6

TREŚĆ:

16.

ZARZĄDZENIE KOMISARZA DEMOBILIZACYJNEGO

dla obszaru województwa pomorskiego, miasta i powiatu Bydgoszcz, miasta i powiatu Inowrocław oraz powiatów szubińskiego i wyrzyskiego

z dnia 28 stycznia 1938 r.

o nadaniu mocy obowiązującej orzeczeniu Komisji Pojednawczo - Rozjemczej w Gdyni z dnia 26 października 1937 r., ustalającemu warunki pracy i płacy dla pracowników zatrudnionych w zawodzie stolarskim na obszarze m. Gdyni.

Na podstawie § 23 rozporządzenia z dnia 3 września 1919 r. o przyjmowaniu i wydalaniu robotników podczas okresu demobilizacji gospodarczej (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 1500) zarządzam co następuje:

§ 1.

Orzeczeniu Komisji Pojednawczo - Rozjemczej w Gdyni z dnia 26 października 1937 r., ustalającemu warunki pracy i płacy dla pracowników zatrudnionych w zawodzie stolarskim na obszarze m. Gdyni, nadaję moc obowiązującą, poczynając od dnia 26 października 1937 r.

Tekst orzeczenia podany jest w załączeniu do zarządzenia niniejszego.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Zbiorze Układów Zbiorowych Pracy.

Komisarz Demobilizacyjny:
(—) *inż. H. Zagrodzki.*

1 zał.

Zał. do zarz. Kom. Demobil. z dn. 28.I.1938 r.

ORZECZENIE.

Komisja Pojednawczo - Rozjemcza w Gdyni, ustanowiona rozporządzeniem Ministra Opieki Społecznej z dnia 24 czerwca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 331), działając na podstawie dekretu z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych oraz o rozjemstwie w zatargach pracy (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 1456) w celu załatwienia zatargu, dotyczącego warunków pracy i płacy dla pracowników zatrudnionych w zawodzie stolarskim na terenie miasta Wielkiej Gdyni, na posiedzeniach w dniach 11, 14 i 26 października 1937 r. w lokalu Inspektoratu Pracy 60-go obwodu w Gdyni, w składzie ustalonym zgodnie z § 15 dekretu z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych oraz o rozjemstwie w zatargach pracy (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 1456):

Przewodniczący:
inż. Józef Helbrecht,
inspektor pracy 60 obwodu

Ławnicy ze strony pracodawców:

Wojciech Jabłczyński, Franciszek Kempa i inż. Stefan Strokowski

Ławnicy ze strony pracowników:

Jan Cichocki, Jan Tusk i Edmund Zieliński

w obecności następujących uczestników zatargu:

ze strony pracodawców:

Cech Mistrzów Stolarskich w osobie starszego Cechu Józefa Daszkowskiego,

ze strony pracowników:

Centralny Związek Robotników Przemysłu Budowlanego i Pokrewnych Zawodów w Polsce, Sekretariat Okręgowy w Gdyni, w osobach sekretarza okręgowego tegoż Związku mgra Aleksandra Paradysza i delegata Teodora Zduniaka,

po zbadaniu całokształtu sprawy, przeprowadzeniu postępowania dowodowego, wysłuchaniu głosów stron, ustaleniu

punktów spornych oraz po stwierdzeniu, że nie można doprowadzić stron, prowadzących spór, do ugody, na podstawie §§ 25 i 27 dekretu z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych oraz o rozjemstwie w zatargach pracy (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 1456) wydaje następujące orzeczenie:

§ 1.

Orzeczenie niniejsze obowiązuje przy wszystkich pracach wchodzących w zakres zawodu stolarskiego, prowadzonych na terenie miasta Wielkiej Gdyni, niezależnie od charakteru i kierownictwa tych prac.

§ 2.

Przyjmowanie i zwalnianie pracowników dokonywa się w myśl obowiązujących przepisów w tym zakresie.

§ 3.

Czas pracy, przerwy w pracy, urlopy i wypłaty zarobków regulują obowiązujące ustawy i rozporządzenia.

§ 4.

Każdy pracownik winien otrzymać książeczkę obrachunkową, niezależnie od ilości zatrudnionych pracowników.

§ 5.

Ustala się następujące minimalne stawki płacy za godzinę:

stolarz warsztatowy	0.90 zł
stolarz budowlany (montażowy)	1.00 zł
stolarz meblowy przy robotach fornierowanych i luksusowych	1.10 zł

W wypadku używania przez pracownika własnych narzędzi, do wymienionych stawek dolicza się 5%-wy dodatek.

§ 6.

Przy stosowaniu systemu akordowego stawki jednostkowe za pracę w akordzie winny być obliczone w taki sposób, aby zarobek ogólny pracownika akordowego był co najmniej o 20% wyższy od płacy dniówkowej pracownika odpowiedniej kategorii.

§ 7.

Pracownicy stolarscy, stale zamieszkali na terenie Wielkiej Gdyni, w wypadku zatrudnienia ich poza Wielką Gdynią winni otrzymać stawki ustalone niniejszym orzeczeniem, a nadto bezpłatnie odpowiedni nocleg w miejscu pracy.

§ 8.

Orzeczenie niniejsze zastępuje z mocy samego prawa wszelkie postanowienia układów zbiorowych, których postanowienia byłyby mniej korzystne, niż postanowienia orzeczenia niniejszego.

Warunki umowy indywidualnej o pracę mniej korzystne dla pracowników, niż przewiduje orzeczenie, są nieważne i ulegają zastąpieniu z mocy prawa przez odpowiednie postanowienia orzeczenia niniejszego, natomiast warunki korzystniejsze pozostają w mocy.

§ 9.

Strony, występujące w niniejszym orzeczeniu, mają prawo i obowiązek wzajemnej interwencji we wszelkich sprawach, powstających na tle niniejszego orzeczenia.

§ 10.

Orzeczenie niniejsze obowiązuje od dnia 26 października 1937 r. do dnia 25 października 1938 r. i przedłuża się automatycznie o każdy rok następny, o ile którakolwiek ze stron nie wypowie orzeczenia na jeden miesiąc przed upływem jego ważności.

Na wypadek powstania stanu bezumownego, stawki ustalone niniejszym orzeczeniem obowiązują aż do czasu zawarcia i wejścia w życie nowego układu zbiorowego lub nowego orzeczenia.

Komisja Pojednawczo-Rozjemcza wzywa strony, aby się oświadczyły w terminie do dnia 8 listopada 1937 r., czy orzeczenie przyjmują.

Gdynia, dnia 26 października 1937 r.

Przewodniczący
Komisji Pojednawczo-Rozjemczej w Gdyni:
(—) *inż. Józef Helbrecht*

Ławnicy ze strony pracodawców:

(—) *Fr. Kempa*
(—) *Wojciech Jabłczyński*
(—) *inż. St. Strokowski*

Ławnicy ze strony pracowników:

(—) *Ed. Zieliński*
(—) *Cichocki Jan*
(—) *Tusk Jan*

17.

ZARZĄDZENIE KOMISARZA DEMOBILIZACYJNEGO

dla obszaru województwa pomorskiego, miasta i powiatu Bydgoszcz, miasta i powiatu Inowrocław oraz powiatów szubińskiego i wyrzyskiego

z dnia 28 stycznia 1938 r.

o nadaniu mocy obowiązującej orzeczeniu Komisji Pojednawczo - Rozjemczej w Gdyni z dnia 6 grudnia 1937 r., ustalającemu warunki pracy i płacy dla pracowników zatrudnionych w zawodzie rzeźnicko - wędliniarskim na obszarze m. Wejherowa.

Na podstawie § 23 rozporządzenia z dnia 3 września 1919 r. o przyjmowaniu i wydalaniu robotników podczas okresu

demobilizacji gospodarczej (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 1500) zarządzam co następuje:

§ 1.

Orzeczeniu Komisji Pojednawczo - Rozjemczej w Gdyni z dnia 6 grudnia 1937 r., ustalającemu warunki pracy i płacy dla pracowników zatrudnionych w zawodzie rzeźnicko - wędliniarskim na obszarze m. Wejherowa, nadaję moc obowiązującą, poczynając od dnia 6 grudnia 1937 r.

Tekst orzeczenia podany jest w załączeniu do zarządzenia niniejszego.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Zbiorze Układów Zbiorowych Pracy.

Komisarz Demobilizacyjny:
(—) *inż. H. Zagrodzki*

1 zał.

Zał. do zarz. Kom. Demobil. z dn. 28.I.1938 r.

ORZECZENIE.

Komisja Pojednawczo - Rozjemcza w Gdyni, ustanowiona rozporządzeniem Ministra Opieki Społecznej z dnia 24 czerwca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 331), działając na podstawie dekretu z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych oraz o rozjemstwie w zatargach pracy (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 1456) w celu załatwienia zatargu, dotyczącego warunków pracy i płacy dla pracowników, zatrudnionych w zawodzie rzeźnicko - wędliniarskim na terenie miasta Wejherowa, na posiedzeniach w dniach 1 i 6 grudnia 1937 r. w lokalu Inspektoratu Pracy 60 obwodu w Gdyni, w składzie ustalonym zgodnie z § 15 dekretu z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pra-

cowniczych oraz o rozjemstwie w zatargach pracy (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 1456):

Przewodniczący:

inż. Józef Helbrecht

inspektor pracy 60 obwodu

Ławnicy stali ze strony pracodawców:

Jabłczyński Wojciech i Skarzyński Józef

Ławnik niestały ze strony pracodawców:

Wojtasik Piotr

Ławnicy stali ze strony pracowników:

Cichocki Jan i Tusk Jan

Ławnik niestały ze strony pracowników:

Patan Stefan

w obecności następujących uczestników zatargu:

ze strony pracodawców:

Cech rzeźnicko - wędliniarski w Wejherowie w osobie *Jansona Jana,* starszego Cechu,

ze strony pracowników:

Związek Robotników i Rzemieślników Z. Z. P., Sekretariat Gdynia, w osobach: *Grengelewskiego Franciszka,* sekretarza okręgowego tegoż Związku, i delegatów: *Burczyka Leona, Pestki Augustyna* i *Zdrojewskiego Leona,*

po zbadaniu całokształtu sprawy, przeprowadzeniu postępowania dowodowego, wysłuchaniu głosów stron, ustaleniu punktów spornych oraz po stwierdzeniu, że nie można doprowadzić stron, prowadzących spór, do ugody, na podstawie

§§ 25 i 27 dekretu z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych oraz o rozjemstwie w zatargach pracy (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 1456) wydaje następujące orzeczenie:

§ 1.

Orzeczenie niniejsze obowiązuje wszystkich pracodawców posiadających warsztaty rzeźniczo - wędliniarskie oraz wszystkich pracowników, zatrudnionych w warsztatach rzeźnicko - wędliniarskich na terenie miasta Wejherowa.

§ 2.

Przyjmowanie i zwalnianie pracowników dokonywa się w myśl obowiązujących przepisów w tym zakresie.

§ 3.

Czas pracy, przerwy w pracy, urlopy i wypłaty zarobków regulują obowiązujące ustawy i rozporządzenia.

§ 4.

Każdy pracownik winien otrzymać książeczkę obrachunkową, niezależnie od ilości zatrudnionych pracowników.

§ 5.

Ustala się następujące minimalne stawki płacy za godzinę:

Czeladnik w pierwszych dwóch latach po wyuczeniu	0.75 zł
Czeladnik po dwóch latach po wyuczeniu . . .	0.91 „

§ 6.

Na wypadek stosowania systemu akordowego stawki jednostkowe za pracę w akordzie powinny być obliczone w taki sposób, aby zarobek ogólny pracownika akordowego był co najmniej o 15% wyższy od płacy dniówkowej pracownika odpowiedniej kategorii.

§ 7.

Orzeczenie niniejsze zastępuje z mocy samego prawa wszelkie postanowienia układów zbiorowych, których postanowienia byłyby mniej koszystne, niż postanowienia orzeczenia niniejszego.

Warunki umowy indywidualnej o pracę mniej korzystne dla pracowników, niż przewiduje orzeczenie, są nieważne i ulegają zastąpieniu z mocy prawa przez odpowiednie postanowienia orzeczenia niniejszego, natomiast waruki korzystniejsze pozostają w mocy.

§ 8.

Strony, występujące w niniejszym orzeczeniu, mają prawo i obowiązek wzajemnej interwencji we wszystkich sprawach, powstających na tle niniejszego orzeczenia.

§ 9.

Orzeczenie niniejsze obowiązuje od dnia 6 grudnia 1937 r. do dnia 5 grudnia 1938 r. i przedłuża się automatycznie o każdy rok następny, o ile którakolwiek ze stron nie wypowie orzeczenia na jeden miesiąc przed upływem jego ważności.

Na wypadek powstania stanu bezumownego, stawki godzinowe, ustalone niniejszym orzeczeniem, obowiązują aż do czasu zawarcia i wejścia w życie nowego układu zbiorowego lub nowego orzeczenia.

Komisja Pojednawczo - Rozjemcza wzywa strony, aby się oświadczyły w terminie do dnia 14 grudnia 1937 r., czy orzeczenie przyjmują.

Gdynia, dnia 6 grudnia 1937 r.

Przewodniczący
Komisji Pojednawczo-Rozjemczej w Gdyni:
(—) *inż. Józef Helbrecht*

Ławnicy ze strony pracodawców:
(—) *Wojciech Jabłczyński*
(—) *J. Skarzyński*
(—) *P. Wojtasik*

Ławnicy ze strony pracowników:
(—) *Stefan Patan*
(—) *Cichocki Jan*
(—) *Tusk Jan*

18.

ZARZĄDZENIE
KOMISARZA DEMOBILIZACYJNEGO

dla obszaru województwa pomorskiego, miasta i powiatu Bydgoszcz, miasta i powiatu Inowrocław oraz powiatów szubińskiego i wyrzyskiego

z dnia 28 stycznia 1938 r.

o nadaniu mocy obowiązującej orzeczeniu Komisji Pojednawczo - Rozjemczej w Gdyni z dnia 11 grudnia 1937 r., ustalającemu warunki pracy i płacy dla dozorców domowych na obszarze m. Gdyni.

Na podstawie § 23 rozporządzenia z dnia 3 września 1919 r. o przyjmowaniu i wydalaniu robotników podczas okresu demobilizacji gospodarczej (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 1500) zarządzam co następuje:

§ 1.

Orzeczeniu Komisji Pojednawczo - Rozjemczej w Gdyni z dnia 11 grudnia 1937 r., ustalającemu warunki pracy i płacy dla dozorców domowych na obszarze m. Gdyni, nadaję moc obowiązującą, poczynając od dnia 15 grudnia 1937 r.

Tekst orzeczenia podany jest w załączeniu do zarządzenia niniejszego.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Zbiorze Układów Zbiorowych Pracy.

Komisarz Demobilizacyjny:
(—) *inż. H. Zagrodzki.*

1 zał.

Zał. do zarz. Kom. Demobil. z dn. 28.I.1938 r.

ORZECZENIE.

Komisja Pojednawczo - Rozjemcza w Gdyni, ustanowiona rozporządzeniem Ministra Opieki Społecznej z dnia 24 czerwca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 331), działając na podstawie dekretu z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych oraz o rozjemstwie w zatargach pracy (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 1456) w celu załatwienia zatargu dotyczącego warunków pracy i płacy dla dozorców domowych na terenie miasta Wielkiej Gdyni, na posiedzeniach w dniach 7, 9, 10 i 11 grudnia 1937 r. w lokalu Inspektoratu Pracy 60 obwodu w Gdyni, w składzie ustalonym zgodnie z § 15 dekretu z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych oraz o rozjemstwie w zatargach pracy (Dz. U. Rzeszy Niem. str. 1456):

Przewodniczący:

inż. Józef Helbrecht,
inspektor pracy 60 obwodu

Ławnicy stali ze strony pracodawców:
Jabłczyński Wojciech i *Skarzyński Józef*

Ławnik niestały ze strony pracodawców:
(—) *Płocieniak Gracjan*

Ławnicy stali ze strony pracowników:
Cichocki Jan i *Tusk Jan*

Ławnik niestały ze strony pracowników:
Moszyk Michał

w obecności następujących uczestników zatargu:

ze strony pracodawców:

Stowarzyszenie Właścicieli Nieruchomości w Gdyni w osobach: *Zawodnego Mariana,* prezesa tego Stowarzyszenia, oraz delegatów: *Jęczkowiaka Józefa* i *Womeli Adama,*

ze strony pracowników.

Związek Zawodowy Dozorców Domowych Ch. Z. Z., Oddział w Gdyni, w osobach: *Malinowskiego Mieczysława*, prezesa, i *Komorowskiego Alojżego*, sekretarza tego Związku, oraz delegatów: *Kubiaka Adama* i *Smiglaka Józefa*,

po zbadaniu całokształtu sprawy, przeprowadzeniu postępowania dowodowego, wysłuchaniu głosów stron, ustaleniu punktów spornych oraz po stwierdzeniu, że nie można doprowadzić stron, prowadzących spór, do ugody, na podstawie §§ 25 i 27 dekretu z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych oraz o rozjemstwie w zatargach pracy (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 1456) wydaje następujące orzeczenie:

§ 1.

Orzeczenie niniejsze obowiązuje wszystkich właścicieli nieruchomości i wszystkich dozorców domowych na terenie miasta Wielkiej Gdyni, z wyłączeniem właścicieli willi i nieruchomości, które bez względu na ilość kondygnacji zawierają co najmniej 4 mieszkania o 3 pokojach z przynależnościami względnie więcej mieszkań mniejszych, nie przekraczających razem 16 pokojów mieszkalnych — oraz z wyłączeniem dozorców domowych instytucji publiczno - prawnych, o ile są zaliczeni w poczet stałych etatowych pracowników wymienionych instytucji.

Uwaga:
Dla ustalenia ilości pokojów mieszkalnych na parterze miarodajną jest ilość pokojów na I piętrze. Kuchnia liczy się jako pokój mieszkalny.

§ 2.

Za dozorcę domowego uważa się pracownika, z którym właściciel lub administrator nieruchomości zawarł umowę o pracę i zatrudnia go w nieruchomości przy pracach wyszczególnionych w § 3 niniejszego orzeczenia, niezależnie od tego, czy dozorca domowy zamieszkuje w nieruchomości, w której pracuje, lub też poza miejscem pracy.

§ 3.

Do obowiązków dozorcy domowego należą następujące czynności:

a) dbanie o powierzony mu w opiekę dom;

b) czuwanie nad bezpieczeństwem domu i jego mieszkańców oraz wzywanie w nagłych wypadkach pomocy organów bezpieczeństwa;

c) meldowanie właścicielowi domu lub jego zastępcy o osobach wprowadzających się lub wyprowadzających się z domu wraz z odnoszeniem zameldowań i wymeldowań do biura meldunkowego;

d) wykonywanie wszelkich czynności wynikających z przepisów policyjnych i porządkowych w odniesieniu do nieruchomości;

e) przestrzeganie regulaminu porządku wydanego przez Zarząd Miejski lub Władze Państwowe;

f) obsługa gotłów centralnego ogrzewania;

g) obsługa i czyszczenie windy;

h) czuwanie nad należytym oświetleniem tych części domu, które winny być oświetlone;

i) zawiadamianie właściciela względnie administratora domu o zaszłych uszkodzeniach w budynkach, w windzie oraz instalacjach elektrycznych, gazowych, wodociągowych, centralnego ogrzewania itp.;

k) usuwanie śniegu na podwórzu oraz z chodników przed domem, jak również posypywanie chodników piaskiem w czasie gołoledzi;

l) dbanie o wzorową czystość wszystkich dostępnych części domu, tzn. codzienne czyszczenie i zamiatanie oraz utrzymywanie wzorowego porządku w podwórzu, w w sieniach, przed domem, na chodnikach, przy frontowych wejściach do klatek schodowych przynajmniej raz dziennie rano, z jednoczesnym otwarciem bramy wejściowej, w myśl obowiązujących przepisów policyjnych, oraz w miarę potrzeby w ustępach podwórzowych, klatkach schodowych i gankach, w piwnicy, w pralni, strychach do suszenia bielizny i w korytarzach strychu;

m) umycie ścian w klatkach schodowych raz na kwartał, schodów, okien w klatkach schodowych, drzwi, klamek itp., w miarę potrzeby, a co najmniej raz na tydzień, łącznie z trzepaniem chodników i wycieraczek na podwórzu i ułożeniem;

n) codzienne zapalanie i gaszenie światła o wyznaczonej policyjnie godzinie, w sieniach, klatkach schodowych

i miejscach do wspólnego użytku przeznaczonych, z jednoczesnym punktualnym zamykaniem bramy wejściowej według przepisów policyjnych;

o) czyszczenie ścieków i nadzór nad studzienkami ściekowymi w miarę potrzeby;

p) wywieszanie flag.

§ 4.

Dozorcy domowi dzielą się na:

1) stałych,

2) niestałych.

Dozorca stały jest to pracownik, który niezależnie od tego, czy zamieszkuje w nieruchomości, w której jest zatrudniony, lub poza miejscem pracy, wykonywa czynności objęte § 3 niniejszego orzeczenia i któremu bez piesemnej zgody właściciela lub administratora nieruchomości nie wolno zarobkować w innym zakładzie pracy.

Dozorca niestały jest to pracownik, który niezależnie od tego, czy zamieszkuje w nieruchomości, w której jest zatrudniony, lub poza miejscem pracy, wykonywa czynności objęte § 3 niniejszego orzeczenia pod lit. k, l, m, n, o, p, — i któremu wolno zarobkować w innym zakładzie pracy.

§ 5.

Poszczególne czynności dozorcy domowego stałego i niestałego mogą spełniać zastępczo zdolni do tego członkowie rodziny za pisemną zgodą właściciela lub administratora nieruchomości.

Dozorca domowy stały, pobierający wynagrodzenie wraz z dodatkami powyżej 160 zł miesięcznie (wliczając do ogólnej sumy zarobku wartość mieszkania w kwocie 45 zł miesięcznie), nie może otrzymać pisemnej zgody od właściciela lub administratora nieruchomości na zarobkowanie w innym zakładzie pracy i na wyręczanie się w wykonywaniu swych czynności członkami rodziny.

§ 6.

Ustala się dla dozorców domowych stałych i niestałych następujące minimalne wynagrodzenie miesięczne:

Dozorca stały w nieruchomościach do czterech pięter włącznie, z centralnym ogrzewaniem i windą 110 zł

Dozorca stały w nieruchomościach do czterech pięter włącznie, z centralnym ogrzewaniem, bez windy 105 „

Dozorca stały w nieruchomościach do czterech pięter włącznie, bez centralnego ogrzewania i bez windy . . . . 90 „

Dozorca niestały w nieruchomościach do czterech pięter włącznie, za wykonywanie czynności objętych w § 3 niniejszego orzeczenia pod lit. k, l, m, n, o, p . . . . 30 „

Poza wynagrodzeniem pieniężnym dozorca stały i niestały otrzymuje bezpłatne mieszkanie służbowe do wyłącznego użytku swego i swojej rodziny w stanie używalności, odpowiadające wymaganiom sanitarnym i przepisom budowlanym (art. 241, 242, 243 i 245 rozp. Prezyd. Rz. P. z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202), składające się z jednego pokoju i kuchni. O ile pracodawca nie może przydzielić mieszkania służbowego dla dozorcy stałego lub niestałego w swojej nieruchomości, dozorca winien poza wynagrodzeniem pieniężnym otrzymać ekwiwalent pieniężny za mieszkanie:

dozorca stały . . . . . . 45 zł miesięcznie,

dozorca niestały . . . . . 30 zł miesięcznie.

W nieruchomościach, posiadających centralne ogrzewanie i oświetlenie elektryczne, dozorcy domowi ogrzewanie i oświetlenie otrzymują bezpłatnie, o ile zamieszkują w nieruchomości, w której wykonywają pracę.

Poza wynagrodzeniem zasadniczym dla dozorców stałych i niestałych ustala się następujące dodatki miesięczne:

w domach powyżej czterech pięter od wynagrodzenia zasadniczego dodatek 10%

w domach posiadających więcej niż jedną klatkę schodową — od wynagrodzenia zasadniczego dodatek . 15%

Poza wynagrodzeniem zasadniczym dla dozorcy niestałego, o ile obsługuje centralne ogrzewanie i odnosi meldunki do biura meldunkowego, ustala się dodatki miesięczne jak następuje:

za obsługą centralnego ogrzewania, bez względu na ilość kotłów i na okres palenia, w czasie od 1 października do dnia 31 marca . . . . 20 zł

za odnoszenie meldunków do biura meldunkowego 5 zł.

§ 7.

O ile właściciel nieruchomości wymaga od dozorcy domu lub jego rodziny posług osobistych lub pracy w nieruchomości, nie wynikającej bezpośrednio z obowiązków dozorcy domowego, jak pompowanie wody, oczyszczanie szamba, pracy ogrodowej, stolarskiej, ciesielskiej, ślusarskiej, malarskiej itp., to obowiązany jest za pracę taką zapłacić osobne wynagrodzenie według umowy indywidualnej.

§ 8.

Dozorca domowy otrzymuje bezpłatnie od właściciela nieruchomości wszelkie narzędzia pracy, niezbędne do wykonywania czynności dozorcy domowego.

§ 9.

Przyjmowanie dozorcy domowego winno się odbywać za pośrednictwem Biura Pośrednictwa Pracy i zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 10.

Umowę o pracę z dozorcą domowym zawiera się na piśmie, ustnie lub przez dopuszczenie dozorcy do pracy.

§ 11.

Właściciel lub administrator nieruchomości winien wydać dozorcy domowemu książeczkę obrachunkową, w której będzie umieszczał dane dotyczące warunków umowy o pracę, przebiegu pracy, każdorazowych wypłat, wypowiedzenie itp.

Książeczka obrachunkowa winna być wydana przy przyjęciu do pracy dozorcy domowego w dniu zawarcia umowy, a dla obecnie zatrudnionych dozorców w ciągu dni siedmiu od daty uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia.

§ 12.

Wypłata wynagrodzenia winna odbywać się miesięcznie z dołu, w całości jednorazowo i to nie później jak do 3-go następnego miesiąca.

Przy rozwiązaniu umowy o pracę wypłata wynagrodzenia winna się odbyć w dniu zakończenia stosunku pracy.

§ 13.

Umowa o pracę między dozorcą domowym a właścicielem nieruchomości może być rozwiązana lub zmieniona przez każ-

dą ze stron przez wypowiedzenie, dokonane co najmniej na jeden miesiąc naprzód.

Okres wypowiedzenia kończyć się musi zawsze ostatniego dnia miesiąca kalendarzowego.

Wypowiedzenie winno nastąpić najpóźniej w ostatnim dniu miesiąca kalendarzowego, poprzedzającego okres wypowiedzenia.

§ 14.

Każda ze strona ma prawo z ważnych powodów lub z winy strony przeciwnej niezwłocznie rozwiązać umowę o pracę przed upływem terminu umowy względnie bez zachowania okresu wypowiedzenia.

W razie sporu, o istnieniu ważnej przyczyny rozstrzyga sąd.

§ 15.

Wypowiedzenie umowy o pracę może nastąpić pisemnie lub ustnie przy świadkach.

§ 16.

Umowa o pracę z dozorcą domowym nie może być wypowiedziana w ciągu jednego miesiąca niezdolności do pracy, spowodowanej przez nieszczęśliwy wypadek lub chorobę.

Rozwiązanie umowy o pracę w czasie choroby, trwającej dłużej aniżeli miesiąc, może nastąpić z zachowaniem jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia, zgodnie z § 13 niniejszego orzeczenia.

W czasie niezdolności do pracy dozorcy domowego, spowodowanej przez nieszczęśliwy wypadek lub chorobę, czynności jego może spełniać dorosły członek rodziny lub za zgodą właściciela nieruchomości inna osoba.

§ 17.

Właściciel nieruchomości winien udzielić dozorcy po rocznym trwaniu stosunku pracy corocznie tygodniowego urlo-

pu, zgodnie z art. 465 kodeksu zobowiązań (rozp. Prezyd. Rz. z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 598).

§ 18.

Właściciel nieruchomości obowiązany jest na żądanie dozorcy domowego wydać mu piśmienne świadectwo o czasie i rodzaju pracy oraz zwrócić mu świadectwa i inne dokumenty, jakie ma w swym przechowaniu.

W świadectwie nie wolno zamieszczać uwag, które by mogły utrudnić pracownikowi otrzymanie zatrudnienia u innego pracodawcy.

§ 19.

Orzeczenie niniejsze zastępuje z mocy samego prawa wszelkie postanowienia układów zbiorowych, których postanowienia były by mniej korzystne, niż postanowienia orzeczenia niniejszego.

Warunki umowy indywidualnej o pracę mniej korzystne dla pracowników, niż przewiduje orzeczenie, są nieważne i ulegają zastąpieniu z mocy prawa przez odpowiednie postanowienia orzeczenia niniejszego, natomiast warunki korzystniejsze pozostają w mocy.

§ 20.

Strony, występujące w niniejszym orzeczeniu, mają prawo i obowiązek wzajemnej interwencji we wszelkich sprawach, powstających na tle niniejszego orzeczenia.

§ 21.

Orzeczenie niniejsze obowiązuje od dnia 15 grudnia 1937 r. do 14 grudnia 1938 r. i przedłuża się automatycznie o każdy rok następny, o ile którakolwiek ze stron nie wypowie orzeczenia na jeden miesiąc przed upływem jego ważności.

Na wypadek powstania stanu bezumownego, stawki ustalone niniejszym orzeczeniem obowiązują aż do czasu zawarcia i wejścia w życie nowego układu zbiorowego lub nowego orzeczenia.

Komisja Pojednawczo-Rozjemcza wzywa strony, aby się oświadczyły w terminie do dnia 18 grudnia 1937 r., czy orzeczenie przyjmują.

Gdynia, dnia 11 grudnia 1937 r.

Przewodniczący

Komisji Pojednawczo-Rozjemczej
w Gdyni:
(—) *inż. Józef Helbrecht*

Ławnicy stali ze strony pracodawców:

(—) *Wojciech Jabłczyński*
(—) *J. Skarzyński*
(—) *Gracjan Płocieniak*

Ławnicy ze strony pracowników:

(—) *Cichocki Jan*
(—) *Tusk Jan*
(—) *M. Moszyk*

TŁOCZONO Z POLECENIA MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

ZAMÓWIENIA I WPŁATY NALEŻY KIEROWAĆ POD ADRESEM MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ, WARSZAWA UL. DŁUGA 38/40.

Drukarnia Państwowa Nr 96349. 29.I.1938. 800.

Prenumerata roczna 20 zł. **Cena niniejszego numeru 50 gr.**